

- kraftigt sätta ned de böter som klaganden ålagts att betala,
- förplikta kommissionen att ersätta de rättegångskostnader och andra kostnader som The Dow Chemicals Company har haft i ärendet, och
- vidta varje annan åtgärd som domstolen finner nödvändig.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar klaganden två grunder. Den första grunden avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, vad gäller att klaganden tillskrivits ansvar för överträdelsen. Klaganden utövade inte ett avgörande inflytande över DuPont Dow Elastomers (DDE), ett samriskföretag med bolaget El du Pont de Nemours and Company, och medverkade således inte i DDE:s överträdelse. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att ha misstolkat de närliggande begreppen en och samma ekonomiska enhet, ett och samma företag, och utövandet av ett avgörande inflytande. Den andra grunden avser att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, vad gäller ökningen av klagandens böter med 10 procent i avskräckande syfte. Tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning, genom att finna att kommissionen inte hade åsidosatt principen om likabehandling i detta avseende.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Finland) den 24 april 2012 — Melvin West mot Åklagarmyndigheten

(Mål C-192/12)

(2012/C 184/10)

Rättegångsspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Melvin West

Motpart: Åklagarmyndigheten

Tolkningsfråga

Ska "den verkställande medlemsstaten", vid tillämpningen av artikel 28.2 i [rambeslut 2002/584/RIF], förstås som den medlemsstat från vilken en person enligt en europeisk arresteringsorder ursprungligen har överlämnats till en annan medlemsstat, eller ska därmed förstås denna andra medlemsstat från vilken personen i fråga har överlämnats till en tredje medlemsstat till

vilken en hemställan om överlämnande till en fjärde medlemsstat nu har gjorts? Eller krävs det möjligtvis samtycke från båda medlemsstaterna?

Talan väckt den 26 april 2012 — Europeiska kommissionen mot Europeiska unionens råd

(Mål C-196/12)

(2012/C 184/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall, J.-P. Kerpenné och D. Martin)

Svarande: Europeiska unionens råd

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att rådet har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt tjänsteföreskrifterna genom att inte anta kommissionens förslag till rådets förordning om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2011 av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna, och

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen har rådet frångått kommissionens förslag till förordning om anpassning av tjänstemännens pensioner och löner i enlighet med artikel 3 i bilaga XI till tjänsteföreskrifterna trots att det framgår av den tvingande ordalydelsen i denna artikel att metoden för den årliga anpassningen av nämnda löner och pensioner är en automatisk process som inte ger rådet något utrymme för skönsässig bedömning. Nämnda artikel förpliktar rådet att anta kommissionens förslag före den 31 december året i fråga. Kommissionen hävdar att rådet inte hade rätt att åsidosätta denna skyldighet med motiveringen att rådet ansåg att kommissionen borde ha framfört ett förslag i enlighet med artikel 10 i bilaga XI. Under alla förhållanden var grundförutsättningarna för att tillämpa artikel 10 inte uppfyllda år 2011. Detta framgår för övrigt av två ekonomiska rapporter som kommissionen presenterat för rådet på rådets begäran. Genom att själv anta beslutet 2011/866/EU (!) i enlighet med artikel 10 i bilaga XI till stadgan har rådet inte iakttagit de institutionella krav som ställs.

Kommissionen klandrar även rådet för rådets beslut att inte anpassa de korrigeringskoefficienter som ska tillämpas på lönerna och pensionerna utifrån de anställdas olika arbets- och bosättningsorter. Enligt kommissionen är rådets "beslut" obestridligen helt tyst på denna punkt och motiveringen hänvisar endast till "undantagsregeln" i artikel 10 i bilaga XI. Rådets inställning måste således anses utgöra en rättsstridig underlåtenhet att handla.

(¹) Rådets beslut av den 19 december 2011 om kommissionens förslag till rådets förordning om anpassning med verkan från och med den 1 juli 2011 av löner och pensioner för tjänstemän och övriga anställda i Europeiska unionen och av de på dessa löner och pensioner tillämpliga korrigeringskoefficienterna (EUT L 341, s. 54).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta domstolen (Sverige) den 30 april 2012 — Billerud Karlsborg Aktiebolag, Billerud Skärblacka Aktiebolag/Naturvårdsverket

(Mål C-203/12)

(2012/C 184/12)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: 1) Billerud Karlsborg Aktiebolag, 2) Billerud Skärblacka Aktiebolag

Svarande: Naturvårdsverket

Tolkningsfrågor

- Innebär artikel 16.3 och 16.4 i direktivet (¹) att en verksamhetsutövare som inte har överlämnat tillräckligt antal utsläppsrätter den 30 april ska betala en avgift oavsett orsaken till underlåtenheten, t.ex. när verksamhetsutövaren visserligen hade ett tillräckligt antal utsläppsrätter den 30 april men på grund av ett förbiseende, ett administrativt fel eller tekniska problem inte överlämnar dem då?
- Om svaret på fråga 1 är ja, innebär artikel 16.3 och 16.4 att avgiften ska eller kan efterges eller jämkas exempelvis i sådana fall som anges i fråga 1?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG (EUT L 275, s. 32)

Överklagande ingett den 9 maj 2012 av Grazer Wechselseitige Versicherung AG av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 februari 2012 i mål T-282/08, Grazer Wechselseitige Versicherung AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-215/12 P)

(2012/C 184/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Grazer Wechselseitige Versicherung AG (ombud: H)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— ogiltigförklara den överklagade domen,

— fatta slutgiltigt beslut i målet och ogiltigförklara kommissionens beslut av den 30 april 2008 om det statliga stöd C 56/06 (ex NN 77/06) som Österrike planerar att genomföra till förmån för privatiseringen av Bank Burgenland (EUT L 239, s. 32) och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna vid förfarandet vid såväl tribunalen som domstolen,

— i andra hand, återförvisa målet till tribunalen och fatta beslut om rättegångskostnaderna senare.

Grunder och huvudargument

Överklagandet riktar sig mot tribunalens dom av den 28 februari 2012 i mål T-282/08, Bank Burgenland. Klaganden har överklagat domen i sin helhet. För det första har tribunalen i den överklagade domen gjort sig skyldig till förfarandefel som är till nackdel för klaganden. För det andra har tribunalen, när den fattade sitt beslut, i flera fall åsidosatt unionsrätten. Till stöd för detta har klaganden anfört följande: